

Cyklopen

Vi såg på varandra. Genom ett nu som var allt som fanns såg vi in i varandras ögon. Jag omfamnade ditt väsen och lät dig trollbinda min själ. Du berättade för mig vad som hänt under dagen och utan att ta blicken från ditt enda öga smuttade jag på mitt te. Du hade berättat för mig att det var gott. Och det var det. Med lite socker. Och en skvätt mjölk. Dig kunde man lita på!

Du berättade om de hemska människor som fanns där ute och visade mig vilka jag skulle akta mig för. Sen, som för att lyfta upp mitt tyngda sinne, visade du hur min värld kunde förändras med Coca Cola och OLW's chips. Jag visste att jag kunde lita på dig!

Du smekte mina sinnen och band mig vid soffan med sagor om de vackra, framgångsrika, smala och muskulösa. Jag satt kedjad vid de drömmar du gav mig liksom du satt fjättrad vid min vägg. Jag skrattade åt de som vid ö-rådet röstades ut till ett liv utan plastikoperationer och en plats vid det Binfeldtska högsätet. Jag log av vällust då du visade mig dom som knullade under täcket framför den dolda kamera de funnit. Vi såg på varandra och jag log. Jag älskade dig. Jag älskade det du gav mig. Dig kunde man lita på!

Du var så klok. Det du inte visste var inte värt att veta och den enda sanningen var din. Du visade vägen förbi mina tankar och jag lät dina beslut bli mina. För du visste vilken mobil man skulle ha för att kön till krogen skulle bli kortare. Och du berättade för mig hur rätt det var att idag tänka ekologiskt så att vi imorgon kan öka vår konsumtion. En sprayflaska för matolja i borstat stål från OBH Nordica var vad du rekommenderade mitt liv. Deffade magmuskler, fylliga läppar från Hollywood och ögonfransar från modehusen i Paris. Jag log. Dig kunde man lita på!

(Sen kom Ingen in i mitt liv...)

